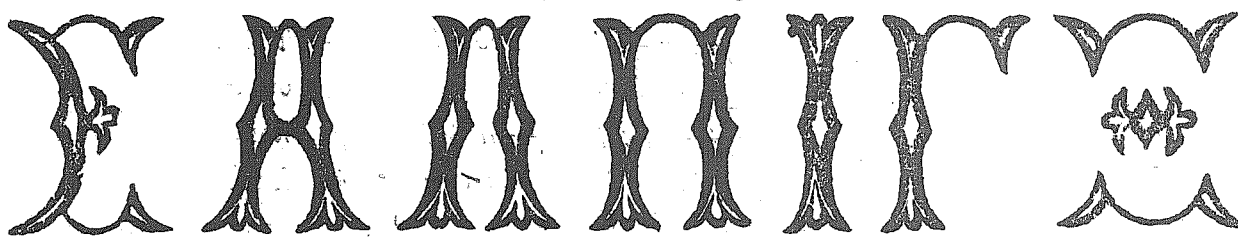

Συνδρομή ετήσια
προπληρωτέα.

Έν ταῖς πόλεσι
τῆς Κύπρου Σελ. 8

Έν τοῖς χωρίοις 6

Έν δὲ τῷ ἐξω-
τερικῷ φρ. 15

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Εκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Καταχωρήσεις
προπληρωτέα.

Εἰδοποιήσεις καὶ
διατρίβαι κατ' ἀπο-
κοπήν.

Ἀρθρα σύμφωνα τῷ
προγράμματι, δω-
ρεάν.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΗΝ ΔΟΥΛΕΙΑΝ ΤΗΣ.

Ὁ τύπος φωνάζει, ὁ τόπος πά-
σχει, ἡ δυστυχία ἐξακολουθεῖ κρούουσα
ἀλλεπαλλήλως καὶ μετ' ἀπαισίου θο-
ρύβου τὰς θύρας ὄλων, οἱ ἄνθρωποι
περιφέρονται καὶ ἐπαιτοῦσι διὰ νὰ μὴ
ἀποθάνωσι τῆς πείνης, αἱ γυναῖκες καὶ
τὰ παιδιά περιφέρονται ἀνυπόδητοι
καὶ γυμναί, καὶ κοντὰ εἰς αὐτὰ ὅλα τὰ
δλοφάνερα σημεῖα τῆς καταττραφῆς, τὰ
ὅποια πρέπει νὰ ἦνε κανεὶς ἢ θεότυ-
φος ἢ Κυβέρνησις διὰ νὰ μὴ βλέπῃ,
τίς οἶδε πόσαι ἀκόμη μυστικά κατὰ-
στρόφαί λαμβάνουν χώραν, πόσαι ἀ-
κόμη οἰκίαι κλείρυσιν ἐνδον ἐκ συστολῆς
διὰ νὰ μὴ γείνηται γνωστὸν καὶ εἰς τοὺς
ἄλλους τὸ καταπλήττον αὐτὰς τρο-
μερὸν τῆς δυστυχίας φάσμα, πόσαι
ἀκόμη οἰκογένειαι ἐξέρχονται τὴν νύκτα,
(μὴ τολμῶσαι τὴν ἡμέραν διότι δὲν ἦ-
σαν οὕτω συνεισθημένοι,) καὶ μετὰ τὰ
δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ζητοῦσι βο-
ήθειαν ἀπὸ τοὺς γείτονας, ἀπὸ τοὺς
φίλους καὶ συγγενεῖς, καὶ ἐνῶ τοιαῦτα καὶ
τηλικαῦτα λαμβάνουσι φανερά καὶ μυσ-
τικά χωρὰν, τὰ ὅποια δύνανται καὶ
καρδίαν τιγρεως νὰ μαλάξωσιν, ἡ
Κυβέρνησις τὴν δουλείαν τῆς Ἐξήκο-
λούθῃ μέχρι τοῦδε πωλοῦσα πᾶ-
σαν κινητὴν περιουσίαν πρὸς εἰσπραξίν
καθυστερουμένου φόρου ἔστω καὶ 12
ἢ 8 γροσιῶν, ἐξηκολούθει πωλοῦσα καὶ
τὸ ὑποκάμισον τοῦ χρεώστου καὶ τὰ
ὑποδήματα καὶ τὸ φέσι τοῦ καὶ τὸ
στρώμα τοῦ, καὶ παράπονα μυρία ἡ-
κούοντα καὶ ἐλέγοντο καὶ ἐδημοσιεύον-
το σήμερον ὅπως εἰς ποῖα μέτρα νομιζε-
ται ὅτι κατέφυγε πρὸς θεραπείαν ὄλων
τούτων; Ποία νομιζεται ὅτι εἶνε ἡ Κυ-
βερνητικὴ πρόνοια ἥτις, ὡς βάλασθαι πα-
ρηγορίαν θὰ καλῆται, τῶν τρεμερῶν
πόνων; Ποία νομιζεται ὅτι εἶνε ἡ γεν-
ναία ἀρωγὴ τὴν ὁποίαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ
ἐστέφθη ἡ πολυχρονημένη Κυβέρνησις;
Ἄ! ἔχετε ὀλίγην ὑπομονήν, μήπως ἡ ἐπὶ
τῷ αἰφνιδίῳ ἀκούσματι μεγάλη χαρὰ
πρασβάλῃ τὰ νεῦρά σας; Ἀνάγνωτε ἐλα-
φρὰ χάριν τῆς ὑγείας σας. Ἰδοὺ τί οἱ
εἰσπράκτορες ἀνήγγειλαν εἰς τοὺς χωρι-
κοὺς καθὰ ἐμάθομεν. Δίδετε καὶ εἰς τοὺς

εἰσπράκτορας τὸ δικαίωμα νὰ
πωλῶσι χάριν καθυστερουμέ-
νων φόρων καὶ ΑΚΙΝΗΤΑ κτήμα-
τα.

Ζήτω ἡ Κυβέρνησις!!!

Ἐπωλήθησαν λοιπὸν τὰ κινήτα κτήμα-
τα τῶν κατοίκων τῆς νήσου, ἰδοὺ ἡ Κυ-
βέρνησις τὸ ἐπιβεβαίωσεν, καὶ ἔμενον ἤδη
τὰ ἀκίνητα, τὰ ὅποια πρέπει νὰ πω-
ληθῶσι καὶ αὐτά. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει
σκοπὸν ὥς φαίνεται νὰ κάμῃ κτηματίας
πολλοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τούρκου καὶ
Ἀρμενίου, ἀντὶ πεντ' ἔξη πενταρῶν, ὡς
ἄλλοτε συνέβη τοῦτο, διότι ὡς γνωστὸν
ὅλοι οἱ κάτοικοι δυστυχῶν καὶ ἂν κα-
νεὶς δὲν δυστυχεῖ, δὲν ἀγοράζει ποτὲ κτή-
μα ἀκίνητον ἄλλου, πωλοῦμενον διὰ φό-
ρους. Ἰδοὺ καιρὸς λοιπὸν νὰ φέρῃ ἡ Κυ-
βέρνησις Μιλύτους ἢ ἄλλους ν' ἀποι-
κῇσιν τὴν νήσον καὶ νὰ γείνωσι κτημα-
ταί μετ' ἐπιτοῦ.

Εἶναι τῇ ἀληθείᾳ ἀκατανόητον πρᾶγ-
μα! εἶναι φρικτὸν ἐὰν ἀληθεύῃ, (διότι δὲν
εἶδομεν ἡμεῖς εἰσέτι τοιαύτην ἐντολὴν ἐν-
τυπον) ἀλλὰ ἀφοῦ οἱ εἰσπράκτορες ἐπι-
βεβαίωσιν τοῦτο ὅτι ἐλάβον τοιαύτην ἐν-
τολὴν, καὶ τοῦτο αὐτὸν νόμον τινὸς
τοῦ Νομοθετικοῦ, (ἀγνοοῦμεν τίνος καὶ
ποίου ἔτους) ἐπεται ὅτι ἀληθεύει. Εἶνε
δὲ λέγομεν φρικτὸν τοῦτο διότι οὐδέπο-
τε ἐφανταζόμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ
κατέφευγεν εἰς τοιαῦτα μέτρα καὶ εἰς τοι-
αύτην μάλιστα ἐποχὴν πείνης καὶ δυστυ-
χίας. Εὐνομίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις μας
θὰ ἀνέστελλε κατὰ τὸ μαῦρον ἔτος τοῦ-
το τὴν εἰσπραξίν τῶν ὑπολειπομένων φό-
ρων, καὶ ὅπως ἐδιδέκομεν μετ' ἄλλους
ὅτι ἐξηκολούθει σκληρῶς καὶ ἀμειλίχως
νὰ πωλῇ ζῶα, οἰκιστὰ, σκεύη, φορέμα-
τα καὶ στρώματα χάριν τῶν φόρων.
Παραπονούμεθα διὰ τοῦτο, ἀλλ' εἰχομεν
πάντοτε τὴν ἰδέαν ὅτι βαθμηδὸν θὰ ὑ-
πεχώρει πλέον ἡ Κυβέρνησις ἐνώπιον
τοῦ ἀδυνάτου διότι θὰ ἐπειθετο ὅτι συ-
μετέλει οὕτω καὶ ἡ ἰδία εἰς τὴν τελείαν
τῶν χωρικῶν καταστροφὴν. Ἀλλ' ὅτι
θὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ σκληροῦ καὶ ἀνη-
κόου τουτοῦ σημείου, νὰ πωλῇ καὶ
ἀκίνητον περιουσίαν χάριν τῶν φόρων,
ἥτοι πᾶσι ὅποιον ὑπερέβαινε τὸν κύκλον

νόος ἀνθρωπίνως καὶ μάλιστα χριστι-
ανικῶς σκεπτομένου.

Ἀλλ' εἶνε τῇ ἀληθείᾳ θαυμάσιον πρᾶ-
γμα νὰ μὴ πείθεται ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς
μεγάλης τοῦ τόπου δυστυχίας! Ὁφθαλ-
μοὺς ἔχει καὶ δὲν βλέπει. ὦτα ἔχει καὶ
δὲν ἀκούει. νοῦν ἔχει καὶ δὲν σκέπτεται.
καρδίαν ἔχει καὶ δὲν μαλάσσεται. Διὰ
ποίου λοιπὸν τρόπου πρέπει νὰ πείθωμεν
τοὺς Κυβερνήτας μας περὶ τῆς ἀληθείας
ἐνὸς πράγματος, τῇ ἀληθείᾳ δὲν ξεύρο-
μεν τὰ γάσταμεν πλέον καὶ λαδὸς καὶ πο-
λίτης καὶ τύπος καὶ δημοσιογραφία.

Καὶ ποῦ ἔμενον λοιπὸν αἱ παραστά-
σεις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς νήσου ὅτι
ἐπρεπε νὰ συνομολογηθῇ ἐν δάνειον πρὸς
βοήθειαν τῶν δυστυχῶν, καὶ ποῦ αἱ ὑ-
ποσχέσεις τοῦ Μ. Ἀρμοσταῦ ὅτι θὰ ἐ-
λαμβάνετο πρόνοια;

Δὲν φθάνει ἡ πείνα τοῦ χωρικοῦ, ὁ ὁ-
ποῖος δὲν εὐρίσκει νὰ φάγῃ, δὲν φθά-
νουν οἱ κλέπτει οἱ ὅποιοι τοῦ ἀφαιροῦν
ἂν ἔχητι, πρέπει καὶ οἱ εἰσπράκτορες νὰ
τοῦ πωλοῦν τὰ κτήματα;

Ἐπιθυμοῦμεν τῇ ἀληθείᾳ νὰ μὴ ἀληθεύῃ
ὅτι ἐδόθη τοιαύτη ἐντολὴ εἰς τοὺς εἰσ-
πράκτορας, καὶ ὅτι μετεχειρίσθησαν ὅ-
τοι τὸ μέσον τοῦτο μόνον πρὸς φόβη-
τρον τῶν χωρικῶν. Ὡ! τότε μετὰ πᾶ-
σης εὐχαριστήσεως θὰ διαψεύσωμεν καὶ
ἀναιρέσωμεν τὸ κῆρυξμάς τοῦτο. Ἀλλ'
ἐὰν ἀληθεύῃ, ὡς φοβούμεθα, τότε θὰ
ἐπανέλθωμεν δριμύτεροι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδίνον 29. Λέγεται ὅτι ἡ Γαλλία
καὶ ἡ Γερμανία εἶνε διατεθειμέναι ὑπὲρ
τῆς γενομένης προτάσεως τῆς Ρωσσίας
ὅπως σταλῇ εἰς Βουλγαρίαν ὁ Ρώσος
στρατηγὸς Ἐρεντο, ὅτι δὲ τοῦναντίον
ἡ Αὐστρία, Ἀγγλία καὶ Ἰταλία ὡη-
ρῶς ἀποδοκιμάζουσι τὴν πρότασιν ταύ-
την. Ἡ Πύλη παρεκάλεσε τὴν Ρωσ-
σικὴν κυβέρνησιν νὰ ὑποδείξῃ πρακτι-
κωτέραν τινὰ λύσιν.

» 31. Ὁ «Χρόνος» τοῦ Λονδίνου δη-
μοσιεύει τηλεγράφημα ἐκ Σοφίας λέγον
ὅτι ὁ κ. Σταμπούλωφ ἀνέλαβε τὸν σχη-
ματισμὸν νέου ὑπουργείου.

— Ὁ πρίγκηψ τοῦ Κοβούργου ἐν σπ-
σάκει μετὰ τῶν Βουλγάρων ὑπουργῶν

εἶπεν ὅτι «ἡ ἀποστολή αὐτοῦ συνίσταται πρὸ πάντων εἰς τὴν παρίωσιν τῆς κυβερνητικῆς ἐξουσίας καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ βίσει ταύτῃ δέον τὰ συνταγῇ τὸ πρόγραμμα τοῦ νέου ὑπουργείου ἐξέφρασε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αἱ ἐξωτερικαὶ περιπλοκαὶ θὰ ἐπετρέψωσι τὴν ἐνῶσιν πάντων τῶν κομμάτων, ἅτινα συνενοούμενα περὶ αὐτὸν θὰ ἐξασφαλίσωσι τὸ μέλλον τῆς Βουλγαρίας. Ἀπέναντι τῶν ξένων δυνάμεων ἐπέφρονῶ ὅτι ὀφείλομεν τὰ πολιτευθῶμεν ἐν ἡρέμῳ ἐφεκτικότητι, καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ κατορθώσωμεν διὰ τοῦ χρόνου τὰ κερδήσωμεν ἀσφαλῶς καὶ διαρκῶς τὴν ἐμπιστοσύνην των.

Ἑλλάς.—Κατὰ τὸν «Αἰῶνα» ὁ στρατηγὸς Βοσσέρ ἀπέρχεται ἐκ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 15 Νοεμβρίου, λητούσης τῆς συμφωνίας τοῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτριεῖται. Ἐγνωρίσθη δ' αὐτῷ ἀπὸ τοῦδε, ὅτι δὲν θὰ ζητηθῇ ἡ παράτασις τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ. Ἀγνωστον ἐστὶν ὁ ναύαρχος Λεξέν θ' ἀναχωρήσῃ ἐπίσης.

—Οἱ Βασιλεῖς ἐπανακάμπτουσιν εἰς Ἀθήνας τῇ 15 προσεχούς Σεπτεμβρίου.

—Ὁ δήμαρχος Ἀθηναίων κ. Δ. Σουτσος δὲν θὰ ἐκτεθῇ ὡς ὑποψήφιος εἰς τὰς προσεχεῖς δημοτικὰς ἐκλογάς.

Λονδίνον. 29.—Ὁ Βερολίνοιος ἀνταποκριτὴς τῶν «Ἡμερησίων νέων» πιστεύει ὅτι ἡ Γερμανία ποιήσεται νέας παραχωρήσεις τῇ Ρωσσίᾳ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς Βουλγαρικὰς ὑποθέσεις. Κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν τοῦτον, ὁ πρίγκηψ Βισμαρκ ἐπιθυμεῖ τὰ ἐπιτύχῃ ἀντὶ πάσης θύσεως συνέντευξιν μεταξὺ τοῦ Τσαρῶν καὶ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου.

30.—Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας ἀσθενεῖ, κρυστολόγησας κατὰ τὴν μετάβασιν αὐτοῦ εἰς Κοπενάγην.

Σερβία.—Ἡ «Ἐποχὴ» τοῦ Βουκουρεστίου πληροφορεῖται ὅτι οἱ ὄροι τοῦ διαζυγίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης τῆς Σερβίας κατεστρώθησαν ἐν συμβάσει ὑπογραφείσῃ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων. Κατ' αὐτὴν, ἡ βασιλίσσα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν τὰ μὴ ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς Σερβίαν καθ' ὅλον τὸ διάστημα κατὰ τὸ ὅποτον ὁ σύζυγος αὐτῆς θὰ ᾔη ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὁ δὲ βασιλεὺς Μιλάνοβιτς τὸν πρίγκηπα διάδοχον εἰς τὴν μερίμναν τῆς βασιλείας μέχρι τῆς ἐνηλικιωτικότητος του. Ἡ βασιλίσσα ὑποχρεοῦται πρὸς τοὺς τοῦτον, ὅπως ἀποστέλλῃ τὸν πρίγκηπα διάδοχον εἰς τὸν πατέρα του, ὁσάκις οὗτος ζητήσῃ τὰ ἴδια αὐτὸν, ἀλλ' ἡ συνάντησις αὐτῇ δὲν θὰ γίνῃται ἐπὶ τοῦ σερβικοῦ ἐδάφους. Ὁ βασιλεὺς ἀφίησιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς βασιλίσσης πᾶσαν τὴν προικὴν πρόσδοτον καὶ πρὸς τοὺς τοῦτον σὺνταξιν διὰ τὴν ἀνατροφὴν τοῦ διαδόχου.

Παρίσι 31.—Σήμερον ἀπεστάλη ἡ διάταγῃ διὰ τὴν δοκιμὴν τῆς ἐπιστρατεύσεως ἐνὸς στρατιωτικοῦ σώματος. Αἱ ἐργασίαι ἀρχοῦνται αὐρῶν.

Ὁ δολοφόνος Πραντζίνης ἀπεκεφαλίσθη τὴν πρωτὴν ταύτην. Οὐδεμίαν ἐποίησατο ἀποκάλυψιν.

Βουκουρέστιον 31.—Λέγεται ὅτι ὁ πρίγκηψ Φερδινάνδος ἐπιχειρήσει προσεχῶς ταξείδιον εἰς Εὐρώπην.

Σμύρνη.—Διευθύντρια τοῦ μεγάλου Κεντρικοῦ Παρθεναγωγείου Σμύρνης προσεκληθῇ ἡ Παρελληνίου ὑπολήψας ἀπολαύουσα, σεμνοπρεπῆς, πεπειραμένη καὶ ἐλλόγιμος Σαπφὼ Λεοντιάς.

—Ἡ «Νέα Σμύρνη» ποιεῖται εὐφρομὸν μινεῖαν τοῦ ἀξιολόγου νέου καὶ συμπατριώτου ἡμῶν κ. Πέτρου Παπαδοπούλου, ὑπαρχηγού τοῦ πυροσβεστικοῦ σώματος, διὰ τὸν μέγαλον ζήλον καὶ ἰκαρότητα ἣν ἀνέπτυξεν ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ ἀρχηγού πρὸς τὸ τὰ περιορίσῃ πρὸ πύρ κατὰ δύο πυρκαϊᾶς, ἐν τῇ ὁδῷ Σκαλαβρίνη καὶ ἐν τῇ ὁδῷ Ἀγίας Αἰκατερίνης. Διὰ τῆς δραστηριότητος καὶ μεγάλης ἰκαρότητος τοῦ κατώρθωσε δι' ἐπιτυχούς τῶν ἀντιῶν διευθύνσεως, τὰ περιορίσῃ τὸ πῦρ εἰς μόνας τὰς οἰκίας ἐνθα ἔλαβε τὴν ἀρχὴν. Τοιοῦτοι δραστήριοι νέοι, τῶν ὁποίων μόνη φροντίς εἶνε ἡ μετὰ ζήλου καὶ μετὰ πάσης ἀκριβείας ἐκτελέσεις τοῦ καθήκοντός των εἶνε ἀξιοὶ παντός ἐπαίρου, δικαίως δ' ἐπιστρέφουσιν ἐφ' ἑαυτῶν τὴν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην τῶν προισταμένων των.

Αἴγυπτος.—Ἐπιβάτης τις, ἐλθὼν διὰ τοῦ τοῦ παρελθόντος Σάββατον καταπλεύσαντος Ἀγγλικοῦ διέδωκεν ἐν Λεμψῶ ἀπαισίους εἰδήσεις, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν καθ' ἣν εἰσῆρχετο εἰς τὸ ἀτμόπλοιον ταραχαὶ συνέβησαν ἐν Ἀλεξανδρίᾳ συνεπείᾳ συγκρούσεως ἰθαγενῶν μετὰ Γάλλων καὶ ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι καὶ ξένοι ὅλοι ὥπλισθησαν. Τὸ τοιοῦτον συνετάραξεν ὡς εἰκὸς τὴν πόλιν μας. Ὅταν ὁμοῦ παρῇλθον 2-3 ἡμέραι καὶ οὐδεμίᾳ περὶ τούτου εἰδήσις τηλεγραφικῇ ἀφίκετο ἐθεωρήθησαν ὡς μῦθος τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπιβάτου ἐκείνου λεχθέντα.

—Ἡ βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἡσχολήθη ἐσχάτως περὶ τοῦ Ἀραβῆ, τοῦ πασιγνώστου Αἰγυπτίου ἀντάρτου. Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 7 [19 Αὐγούστου] ὁ κ. Μάκδοναλ ἠτήσατο τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἀραβῆ λέγων ὅτι οὗτος πάσχει σοβαρῶς κτλ. Ἀπαντῶν εἰς ταῦτα ὁ ὑπουργὸς κ. Ταῦθ εἶπεν ὅτι ἡ ὑπὲρ τοῦ Ἀραβῆ, καθ' ὥς εἰδήσεις ἔχει ἡ κυβέρνησις εἶνε καλίστη, τὸ δὲ ὑπουργεῖον φρονεῖ ἀσυμβίβαστον τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας καὶ Αἰγύπτου.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΑ

Τὰ καταχθόνια μέσα πρὸς ἐκδίκησιν, τὰ βδελυρὰ ἔργα διὰ τῶν ὁποίων χαρακτηρίζεται ὁ πρᾶκτων αὐτὰ ὡς θηρίον καὶ ὄχι ἄνθρωπος, τὸ ξύσμα τῶν δένδρων, καὶ αἱ οὐροκοπίαὶ ὠτοκοπίαὶ καὶ γλωσσοκοπίαὶ τῶν ζώων, κατήντησαν πλέον κοινὰ καὶ μεταδίδονται ὡς

ἄλλο θανατηφόρον μόλυσμα ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον. Εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν περιεμένουμεν τὸν χωρικὸν μας νὰ ἀποδείξῃ διὰ τῶν ἔργων του τὴν κλίσιν του πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὸν ἀνθρωπισμὸν εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡμεῖς φωνάζομεν καθ' ἐκάστην καὶ προσπλῶμεν νὰ ἀποδείξωμεν καὶ εἰς τοὺς ἀρχοντάς μας καὶ εἰς τὸν ἔξω κόσμον ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κύπρου εἶνε ἄξιος καλλιτέρας τύχης· εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν προσπλῶμεν νὰ πείσωμεν ὅλον τὸν κόσμον ὅτι ὁ χωρικὸς μας εἶνε ἡμέτερος ὡς ἀρνίον καὶ ἀλακός ὡς ἡ περιστέρᾳ· ἐκεῖνος προσπαθεῖ νὰ μᾶς διὰψεύδῃ καθ' ἐκάστην καὶ νὰ φαίνεται ὅτι εἶνε θηρίον ὡς τίγρις καὶ ἄγριος ὡς ἡ πάρδαλις. Ποῖος ἀρὰ γε θὰ ἀκούσῃ ὅτι ὁ χωρικὸς, διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν συγχωρίτην τοῦ δι' ἀτήμηντόν τινα πρᾶξιν, τοῦ ἔξυτε τὴν νύκτα 30-40 δένδρα, καὶ θὰ εἴπῃ ὅτι ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος εἶνε ἄνθρωπος καὶ ὄχι θηρίον; Ποῖος ἀρὰ γε ἀφοῦ μάθῃ ὅτι οἱ χωρικοὶ μας, πρὸς ἐκδίκησιν ἢ ἀπὸ φθόνον πολλὰκις, φονεύουν τοῦ ἄλλου τὸ ζῶον ἢ τοῦ κόπτουν τὴν γλῶσσαν, τὰ αὐτίκα, ἢ τὴν οὐρὰν, θὰ εἴπῃ ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος εἶνε ἄξιος καλλιτέρας τύχης, καὶ δὲν θὰ εἴπῃ ὅτι ἀπὸ τοιοῦτους ἀνθρώπους δὲν πρέπει ποτε νὰ λείψῃ ἡ ττοποῦζα;

Πολὺ καλὰ ξεύρομεν ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε γενικὸν καὶ ὅτι εὐρίσκονται πολλοὶ χωρικοὶ οἵτινες αἰσθάνονται τὴν μὲν καλιτέραν βδελυγμίαν ὅταν ἀκούωσι τοιαῦτα ἔργα, ἀλλ' ἡμεῖς γράφομεν ταῦτα διὰ τοὺς πράττοντας τὰ τοιαῦτα, διότι δυστυχῶς καὶ ἐνταῦθα ἐπικρατεῖ τὸ κοινὸν λόγιον δὲν λέγομεν αὐτοὺς ποντικὸς ἔφαγε τὸ ψωμί· ἀλλὰ λέγομεν αὐτοὺς ποντικοὶ ἔφαγον τὸ ψωμί. Ὅταν ἀκούωνται τοιαῦτα πράξεις, κατὰ κρίνονται πάντοτε οἱ χωρικοὶ τῆς νήσου καὶ κατηγορεῖται ὁ λαὸς ὅλος ὅτι ἀκόμη δὲν ἔφθασεν εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τῆς ἐξημερώσεως καθ' ὃ πρέπει νὰ διοικῇται ὡς λαὸς εὐάγωγος.

Ἀπὸ διάφορα χωρία τῆς νήσου ἔχομεν εἰδήσεις τοιαύτας, τὰς ὁποίας ἀποφεύγομεν νὰ δημοσιεύσωμεν διότι δὲν ξεύρομεν πλέον εἰς ποῖαν κατὰ κρίσιν θὰ ὑπαπέσωμεν. Δὲν ἡδυνήθημεν ὁμοῦ καὶ ἐν τῇ ἀγανακτήσει μας νὰ σιωπήσωμεν καὶ νὰ μὴ ἐπιτεθῶμεν πλέον ἀμειδίχτως κατὰ τῶν μοχθηρῶν καὶ κακούργων ἐκείνων τῶν διαπραττόντων τὰ τοιαῦτα. Διὰ τῆς σιωπῆς τὸ κακὸν γενικεύεται πάντοτε.

Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ παύσωμεν πλέον ἡμεῖς οἱ δημοσιογράφοι ἀπὸ τοῦ νὰ ὑπερασπιζώμεθα τοὺς χωρικοὺς, διότι ἐκεῖνοι διὰ τῶν ἔργων των κάμνουσι

τάς φωνάς μας να πηγαίνουν εις τὸν ἀέρα χωρὶς ν' ἀκούωνται, καὶ τὸ χειρότερον μᾶς κάμνουν νὰ φαινόμεθα ὡς μὴ γράφοντες τὴν ἀλήθειαν. Δὲν θὰ παύσωμεν ἀπὸ τὸ νὰ ἐπανερχώμεθα συγνὰ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, παρακαλοῦμεν δὲ τοὺς κατὰ τὰ διάφορα χωρία κ.κ. συνδρομητάς μας νὰ γράψωσιν ἡμῖν ἀμέσως πᾶσαν τοιαύτην πρᾶξιν, ἢ ὁποία ἤθελε λάβει χώραν εἰς τὸ χωρίων των ἢ εἰς ἄλλο πλησιόχωρον, διότι τοῦ λοιποῦ ἀνάγκη νὰ δημοσιεύωμεν καὶ τὰ χωρία εἰς τὰ ὁποῖα γίνονται τοιαῦτα κακουργήματα.

* *

Διὰ τοῦ τελευταίου Αὐστριακοῦ ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ἡ συμπολίτις ἡμῶν δεσποινὶς Ἀριάδνη Λοῖζου τελειόφοιτος τοῦ Ἀρσακίου, τυχοῦσα πέρυσι τοῦ Ραλλίου βραβείου, καὶ με βαθμὸν ἄριστα. Ἡ κ. Ἀριάδνη μετὰ τῆς αὐταδέλφης τῆς, ἁξιοτ. διευθυντρίας τοῦ Παρθενωγείου τῆς πόλεώς μας κ. Πολυξένης Λοῖζιάδος, ἔχομεν τὴν πεποιθήσιν ὅτι θὰ ἀνυψώσῃ τὸ Παρθενωγεῖόν μας εἰς ἐπίζηλον περιωπὴν.

* *

Διὰ τοῦ προτεχοῦς Αὐστριακοῦ ἀναμένεται καὶ ἡ ἐλλόγιμος κ. Ἑλένη Θ. Ἀντωνιάδου ἡ ἀναλαβούσα τὴν διευθύνσιν τοῦ Παρθενωγείου Κτήματος Πάρου.

* *

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν συνήλθεν ἐνταῦθα ἡ ἐπὶ τῆς φυλλοξέρας Ἐπιτροπὴ εἰς πρώτην συνεδρίαν (ἀφικθέντων ἐπὶ τούτῳ τοῦ Ἀρχιγραμματέως κ. Οὐάρεν, τοῦ ἀρχιἄτρου κ. Χαϊδενοῦ, καὶ τοῦ κ. Νικολάου Ρούτου ἐκ Λάρνακος) καὶ συνεστήσαντο πῶτα τὰ πρῶτα σημεῖα ἐφ' ὧν δεόν νὰ εἰσέλθῃ τὴν προσοχὴν των. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συνεδριάσεως ταύτης ἦτο καθ' ἃ ἐμάθομεν νὰ συζητῇ μεγαλειτέρα αὐστηρότης περὶ τὴν εἰσαγωγὴν πραγμάτων δυναμένων νὰ φέρωσι τὸ μόλυσμα ὡς καὶ τῶν ξηρῶν χόρτων εἰς ἀχύρου κλ. Κατὰ συνέπειαν λοιπὸν ἐθεώρησαν καλὸν ν' ἀπαγορευθῇ ἡ εἰσαγωγὴ ἀχύρου καὶ παντὸς ἄλλου χόρτου, διὰ τοῦ ὁποῦ περιετυλίγοντο τὰ ὑάλινα ἀντικείμενα ὡς φιάλαι ποτήρια κλ. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἀντικείμενα ταῦτα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἔρχωνται σῶα ἀνεὺ τῶν περιτυλιγμάτων τούτων διὰ τοῦτο θὰ καίωνται αὐτὰ ἐπὶ τῆς παραλίας.

Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι κατὰ τινὰ πραγματεῖαν τοῦ κ. Γενναδίου τὰ ξηρὰ χόρτα δὲν δύνανται νὰ φέρωσι τὸ μόλυσμα. Καλὸν εἶνε ἡ συζῆσις Ἐπιτροπῇ διὰ ν' ἀναπληρωθῇ τὴν πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν ἀνευδιόκητάν της νὰ μελετήσῃ προηγουμένως τὰ διάφορα περὶ φυλλοξέρας συγγραμμάτα τοῦ τε κ. Γενναδίου καὶ ἄλλα εὐρωπαϊκά, διὰ νὰ λάβῃ ἐκ τῆς μελέτης τούτων τὰς δεούσας γνώσεις καὶ πράττῃ πᾶν ὅ τι εἶνε ἀναγκαῖον νὰ γείνη καὶ ὅχι πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς εἶνε ἐπιβλα-

βῆ εἰς τὸ ἐμπόριον ἀφ' ἑτέρου οὐδεμίαν ὠφέλειαν προσενεῖν. Ἐάν πράγματι διὰ τοῦ ἀχύρου δὲν ἦνε δυνατόν νὰ μεταφερθῇ τὸ μόλυσμα, πόση καταστροφὴ θὰ ἐπέλθῃ ἀδίκως εἰς τὰς τῆς νήσου, τὰ ὁποῖα μέχρι σήμερον συνετηρήθησαν καὶ μέχρι τοῦ προτεχοῦς Μαρτίου θὰ συνετηροῦντο διὰ ξένου ἀχύρου;

Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι τὴν μεγαλειτέραν ἐκδούλευσιν πρὸς τὴν πατρίδα θὰ ἔκαμνεν ἡ συζῆσις Ἐπιτροπῇ ἐκ' ἐξέθετε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκη τοῦ νὰ προμηθευθῇ σπόρος Ἀμερικανικῶν ἀμπέλων. Φρονοῦμεθα, καὶ εἴθε οἱ φόβοί μας ν' ἀποδειχθῶσιν ἄλογοι ὅτι μ' ὅλας τὰς αὐστηρὰς προφυλάξεις ἀδύνατον νὰ μὴ μᾶς ἐπισκερθῇ τὸ κατασρεπτικὸν τοῦτο νόσημα.

Ἐπειτα, ἡ Κυβέρνησις ἔχει καὶ ἄλλο τι σπουδαιότερον νὰ πράξῃ. Τὰ ἀμπέλια τῆς νήσου πάσχουν ἀπὸ διαφόρους ἀσθενείας, ἐφέτος δὲ παρατηρήθη νέα καὶ ἄγνωστος τοιαύτη. Εἶνε λοιπὸν ἀνάγκη, ἔγω καὶ με θυσιάν τινά τοῦ ταμείου τῆς νήσου νὰ ὑπάρχῃ σχεδὸν πάντοτε εἰδικὸς περὶ τὰ τοιαῦτα νοσήματα νὰ περιφέρηται καὶ νὰ διατάτῃ τί πρέπει νὰ γίνηται πρὸς θεραπείαν τῶν ὑπαρχουσῶν ἀσθενειῶν, συγχρόνως δὲ νὰ διατάτῃ πᾶσαν ἀναγκαίαν προφύλαξιν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ μὴ γένοιτο ἡ φυλλοξέρα θὰ μᾶς ἐπεσκεπτετο. Οἱ χωρικοὶ διὰ τῶν συμβουλῶν των μὲν, καὶ διὰ τῶν ἐπιπλήξεων των δὲ, τίποτε δὲν ἐννοοῦν νὰ κάμουν, καὶ παράδειγμα ἔχομεν τὸ θειάφωμα τοῦ ὁποῦ ὀλίγοι ἔκαμαν χρῆσιν μ' ὅλην τὴν καταφανὴ ὠφέλειαν τὴν ὁποίαν προῦξένησεν. Ὅταν ὅμως ἀνθρώπος κυβερνητικὸς ἐπιβάλλῃ, τότε ἀμέσως ὁ λόγος θὰ γίνεταί ἔργον.

* *

Τὴν ἐβδομάδα ταύτην κατέπλευσεν ἐνταῦθα τὸ συνήθως κατὰ τοιαύτην ἐποχὴν καταπλέον Γαλλικὸν ἀτμόπλοιο πρὸς παραλαβὴν τῶν κουκουλιῶν τῆς νήσου. Ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν διὰ Πάρον μετὰ πολλῶν ἐκ Λεμεσσοῦ ἐπιβατῶν, ἐπωφεληθέντων τῆς μοναδικῆς ταύτης περιπτώσεως καθ' ἣν δύναται τις νὰ ταξειδεύσῃ διὰ Πάρον δι' ἀτμόπλοιον, καὶ ἐπεσρεψέχθῃ. Παραλαβὸν δὲ ἐντεύθεν φορτίον οἴνου ἀναχωρεῖ τὴν ἐστέραν ταύτην δι' Ἀλεξάνδριαν.

* *

Τὴν Παρασκευὴν τῆς ἐβδομάδος καθ' ἣν τὰ ἀτμόπλοια Μεζαζερὴ προτεγγίζουσι τὸ Σάββατον εἰς Λάρνακα (ὡς σήμερον) ὑπάρχει ἔκτακτον τακτικὸν ταχυδρομεῖον διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

* *

Ὁ Πανοσιολογώτατος κ. Νικόδημος Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ θρόνου Πάρου προεχειρίσθη Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Χρυσορροιατίσσης. Τὰ τῆς Μονῆς ταύτης εἶχον μέχρι τοῦδε κακῶς. Ἐχομεν ὅμως τὴν πεποιθήσιν ὅτι ὁ Πανοσιολ. κ. Νικόδημος εἶνε ὁ μόνος ὅστις διὰ τῆς δραστηριότητος του καὶ τῶν καλῶν του τρόπων δύναται νὰ φέρῃ τὰ πράγματα τοῦ Μοναστηρίου εἰς θέσιν εὐάρεσόν. Τοῦτο φαίνεται εἰδυῖα καὶ ἡ Α. Πανιερότης, ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Πάρος, ἐξελέξατο αὐτὸν ὡς μόνον τῇ θέσει κατάλληλον.

* *

Δύο Πυρραρίαι (καὶ δὲν εἶνε πιεζύα ἀνάγκη νὰ ἐξηγήσωμεν τί σημαίνει ἡ λέξις Πυρραρία ἐν Λεμεσσῷ) ἐδικάζοντο κατ' αὐ-

τὰς ἐνταῦθα. Αὗται διέλυσαν τὴν συντροφίαν καὶ ἐγένεον ἀνάγκη νὰ κατάργῃται εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς ἐκκαθάρισιν τοῦ μεταξὺ των λογαριασμοῦ. Εἰς τὰ διάφορα λοιπὸν κονδύλια τοῦ λογισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἀνεγινώσκοντο ἐντὸς τοῦ δικαστηρίου, ὑπῆρχεν καὶ τὸ ἐξῆς κονδύλιον. «Διὰ τὸν μάγον ὅστις κατάρθωτε καὶ ἐβγάλαμεν ἀδειαν τοῦ προτοῦ λίρ. . . . 3.» Ἡ ἀνάγνωσις τούτου κονδυλίου προὐκάλεσε τὸν γέλωτα τοῦ δικαστηρίου. Μεταξὺ δὲ δύο χωρικῶν, ἐκ τῶν πολλῶν παρευρισκομένων ἐκεῖ κατὰ τὴν ὥραν τῆς δίκης, ἔλαβε χώραν μυσικὴ δ' ἐξῆς διάλογος. — «Ποιᾷς ἐνὶ βρὲ τούταις;» — «Ἐν ποικίναϊς.» — «Ταῖς διαβάλαϊς! ἡύρα τὴν τέχνην νὰ μπαίνουν πανῶς τὸς Ἑγγλέζους με ταῖς μαγειαῖς.»

* *

Μετὰ τοῦ «φίλου» τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς «Σάλπιγγος», καὶ πρὶν ἢ ἰδῶμεν τὸ τέλος τῆς διατριβῆς τοῦ λέγομεν ὅτι οὐδὲν ἔχομεν νὰ κάμωμεν πλέον διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

α).—Διότι ἐξηλθε τῆς εὐσχήμονος συζητήσεως μεταχειρισόμενος λέξεις προσβλητικὰς. Ἡ ἐπιγραφή καὶ μὴν τοῦ ἀρθροῦ του, «ὁ συντάκτης τῆς «Σάλπιγγος» καὶ ἡ αὐξήσις τῶν κλοπῶν» (δηλαδή ἔχουν σχέση αὐτὰ τὰ δύο) χαρακτηρίζει ἀρκούντως κατὰ πόσον λογικῶς καὶ ἀπαθῶς συζητεῖ «ὁ φίλος μας», μετὰ τοῦ ὁποῦ «περὶ τῶν αἰτίων τῆς αὐξήσεως τῶν κλοπῶν» συζητοῦμεν.

β).—Διότι καίτοι ἀρεσκόμενος εἰς τὸ δημοσιογραφεῖν ἀγνοεῖ καὶ αὐτοὺς τοὺς στοιχειωδέστατους τῆς δημοσιογραφίας κανόνας καθ' οὓς δὲν θεωρεῖται πᾶσιν ἀλλήλοις τὰ νὰ κρύπτηται τίς ἀπὸ τοῦ κοινῶ καὶ νὰ προσβάλλῃ πρόσωπα γινώσκοντες εἰς τὸ κοινόν. Ἡ γνησία ὑπογραφή εἶνε χαλινὸς εἰς τὸ στόμα, ἐνῷ ἡ ψευδὴς παρέχει ἐλευθερίαν εἰς τὴν γλώσσαν, διότι δὲν ἔχει τις νὰ φοβηθῇ τὰς κρίσεις καὶ κατακρίσεις τοῦ κοινῶ. Εἶνε καλὰ χωρμένος.

γ).—Σεβόμεθα τὴν ὑπομονὴν τῶν ἀναγνώστων μας εἰς τὸ ν' ἀναγινώσκωσι μικροσκοπὴν ἀρθρα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, ἐπειδὴ αἱ ἐπρωσιῶδες ἄλλως τε συζητήσεις αὗται δύνανται νὰ ὦσιν ἀτελεσιώται.

Ἐμμεθα ἄλλως εὐχαριστημένοι καὶ μετὰ τὴν ἰδέαν τὴν ὁποῖαν οἱ ἀναγνώται θὰ σχηματίζωσιν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ τελευταίου ἀρθροῦ τοῦ «φίλου» μας, ἀρκεῖ οὗτοι ν' ἀνέγνωσιν ἀπ' ἀρχῆς ὅσα ἀμρότεροι περὶ τοῦ θέματος τούτου ἐγράψαμεν.

* *

Αἱ πλείσται ἐφημερίδες χάριν περισσοτέρῃ τέρψει τῶν ἀναγνώστων τῶν δημοσιεύουσιν ἐν ἐπιφυλλίδι διαφόρα φιλοσοφικὰ καὶ μυθιστορήματα. Ἡμεῖς, καίτοι μικρὸν τὸ φύλλον μας, χάριν ὅμως ὠφελείας τῶν ἀναγνώστων μας θὰ περιεκόπωμεν τοῦ λοιποῦ τῆς ἀνταποκρίσεως μᾶς καὶ θὰ δημοσιεύωμεν ἀπὸ τοῦ προτεχοῦς φύλλου ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς δ' ὁ μόνον σελίδος «Τὰς χρονολογίας τῶν διαφωρῶν καὶ σπουδαιωτέρων ἱστορικῶν γεγονότων ἀπὸ κτίσεως κόσμου μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.» Ἐκπείσομεν ὅτι ἡ ἐπιφυλλὶς αὕτη θὰ παρέχῃ καὶ τέρψιν καὶ ὠφελειαν τοῖς ἀναγνώταις μας.

Κύριε Συντάκτη τῆς «Σάλπιγγος»

Ἐτυχον ἀκροατὴς τῶν ἐξετάσεων τῶν σχολείων τοῦ χωρίου Γούρρη, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Χριστοδωρίτου. Παπαδοπούλου, καὶ τοῦ χωρίου Λιθοδρόντα, διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ διδασκάλου κ. Γεωργίου. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων τούτων ἦτο ἀρκετὰ εὐχάριστον καὶ πρὸς δικίαν ἀμοιβὴν τῶν πολλῶν κόπων οὓς οἱ διδάσκαλοι κατέλαβον ὥπως μορφώσωσι ζῶντην ὅλως ἀπαιτητὴν, παρακαλῶ δημοσιεύσατε τὴν παρούσάν μου.

Εἰς ἀκροατῆς.

21-Αυγούστου 1887.

Ἀξιότ. κ. Συντάκτα τῆς «Σάλπιγγος»

Ἐν τῇ τελευταίᾳ φύλλῳ τῆς ἀξιολόγου ἐφημερίδος σας ἀνέγνωνα διατριβὴν ὑπὸ τὴν ὑπογραφήν «ὁ ὑμέτερος πράκτωρ» ἐν ᾗ ἄρ' οὐ προηγουμένως ἐκπύθην οὗτος τὰ αἵτια τῆς κακοδομιότητος τοῦ λαοῦ, καὶ θεωρεῖ βλαβεράν τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἐκκλησίας ὑπαρῆν καρενεῖων πρὸς αὐτὴν καὶ ἐγὼ συμφωνῶ, γέρει κατόπιν ὡς περὶ ἀντιμαχίας τοῦ χωρίου Κολοσσίων ἐπὶ ἐνῇ τῇ Ἐκκλησίᾳ λειτουργοῦν τὸ καρενεῖον εἶνε πληρὲς, καὶ οὐκ ἐν τούτῳ διδάσκει—προσεπιλέγει—ὁ διδασκαλὸς τοῦ χωρίου τοῦ ἐποίου εἶναι καλῶν, ἀλλ' αὐτὸς ἀρῶν οὐδὲ τοὺς μαθητάς του δὲν διατάττει νὰ ἐκκλησιάζωνται» κλ.

Ἐπιτρέψατέ μοι Κύριε Συντάκτα νὰ εἰπῶ ὑμῖν ὅτι ὁ ὑμέτερος πράκτωρ τὰ κατ' ἐπιφάνειαν ἰδίων ἐγραφε χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ ἂν ὑπάρχουσιν ἢ ὄχι λόγοι ἰσχυροὶ πρὸς τοῦτο. Πρῶτον ἀγνοεῖ φαίνεται ὅτι κατὰ Αὐγουστον ὄχι μόνον μαθηταὶ ἀλλ' οὐδὲ γονεῖς κοιμῶνται εἰς τὸ χωρίον διότι εἶνε ἡνυχασμένοι νὰ διαμένουσιν εἰς καλύβας πρὸς προφύλαξιν τῶν κηπουρικῶν τῶν. Δεύτερον ἐάν δὲν ἡγνῶσι ὅτι ἀντὶ 4 καρενεῖων ὁ διδασκαλὸς διὰ τῶν συμβουλῶν του περιώρισεν εἰς ἓν μόνον, ἀνυχασίον βεβαίως, ἐάν δὲν ἡγνῶσι ὅτι διὰ πολλῶν ὁμιλιῶν του ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ διακρίσεων συμβουλῶν του κατώρθωσεν ὥστε οἱ κάτοικοι καὶ φιλοπονώτεροι νὰ γείνωνσι καὶ ἀπὸ πολλὰ κακὰ ἐλαττώματα ν' ἀπαλλαγῶσιν, ὡς γνωστὰ ὄν' αὐτὰ εἰς τοὺς εἰδότης καλῶς τὰ πράγματα, θὰ ἐδείκνυτο βεβαίως ἥττον σκληρὸς πρὸς τὸν διδασκαλὸν ἢ ἄλλον ἐναντίον ὅπως γλῶσσαν θὰ μετεχειρίζετο.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ὅτι τὸ καρενεῖον ἀνοίγει τὰς Κυριακάς καὶ ἑορτάς πρωτὴ ἀληθεύει τοῦτο, ἐνεκεν ὅμως δυσχερείας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ καρενεῖου πρὸς τὸν ἱερέα τοῦ χωρίου. Ἀπὸ πολλῶν δ' ἡμερῶν καταγινόμεθα νὰ φέρωμεν τοὺς εἰς συμβιβασμὸν καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ τὸ κατορθώσωμεν.

Ταῦτα παρακαλῶ δημοσιεύσατε κύριε Συντάκτα χάριν τῆς ἀληθείας.

Ἐν Κολοσσίῳ 25 Αὐγ. 87.

Σ. Μεληδώνης.

Σ. Σ. Εὐχαρίστως καταχωρίζομεν τὰ ἀνωτέρω καθὼς μάλιστα δὲν ἐπιθυμοῦμεν οἱ κ. κ. ἀνταποκριταὶ μας νὰ γράψωσιν ἡμῖν τι ἀνευ καλῆς ἐρεῦνης περὶ τῆς ἀκριβείας ἢ περὶ τῶν αἰτίων μιᾶς πράξεως. Ὁ κ. Σ. Μεληδώνης ἔχουμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι καλῶς καὶ ἀνελλιπῶς ἐξετέλεσε καὶ ἐκτελεῖ τὰ καθήκοντά του.

Φίλῃ «Σάλπιγγι» (ἐκ Λόφρακος 4 Σεπτ. 87)

Νὰ πάρῃ ὁ διάλογος τὰ φαρμακεῖα

Εἶμαι νὰ σκάσω πού τὴν φόρμα μου, μ' αὐτὰ τὰ φαρμακεῖα τῆς Σκιάλας κρατῶ τὴν Συνταγήν 'ς τὰ χεῖρά μου, παρακαλῶ τὸν φαρμακοποιόν, νὰ μὲ δώσῃ τὸ Γιάτρικόν νὰ πῶ στὴν δουλάν μου, καὶ ἐκεῖνος ἐπιμένει νὰ μὲ καθήσῃ, νὰ μὲ εἰπῇ τὴν φτώχειάν του, ὅτι περὶ ὁλόκληρος ἐβδομάς καὶ δὲν κάμνει σεργάτι.

Ἐγὼ λέγω ἐγὼ διὰ τὰ παράπονα τοῦ φαρμακοποιοῦ, καὶ τὸν εἶπα, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἦναι ἀληθινὸν τὸ ποιεῖται ἀπὸ ἡ Σκιάλα ἔχῃ ἐν καὶ μόνον φαρμακεῖον; Φαίνεται, μοῦ ἀπαντᾷ, δὲν ρίπτεις τὸ μάτι σου, εἰς ὅλα τὰ ράφια τῶν μαγαζίων νὰ ἴδῃς πῶς κάθε μαγαζὶ εἶναι καὶ φαρμακεῖον, καὶ κοντὰ μου ἔρχεται καμμία συνταγή, σὲν τὴν ἰδικήν σου, καλὴ ὥρα, πού ἔχει χίλις πρᾶγματα χίλιαις δὲς διαλύσεις, καὶ πολλάκις με σπῶσιν καὶ ἀπὸ τὸ κρεβάτι μεσάνυχτα, ἢ αὐτὴν γὰρ τὴν πράξιν, νὰ ὑπηρετήσω τὴν πλάν, ἥτις διατρεῖ ἐν φαρμακείῳ, καὶ μὲ κάμνει πού τὰ πολλὰ κέρδη, νὰ πετάξῃ τὸ μυαλόν μου. Δὲν ξέρω τί νὰ κάμω, θέλω νὰ καθυποβάλω ταῦτα εἰς τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν, νὰ λάβῃ τὰ μέτρα της ἄλλως θὰ διαλύσω τὸ φαρμακεῖον ἂν καὶ ἡ γνώμη καλοῦ δικηγόρου, ἀπαντήσαντος ὅμως 10 ἡμέρας δι' ἀμοιβὴν του, εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ ὅτι δηλαδὴ «ἀπαγορεύεται τοῖς μὴ φαρμακοποιοῖς ἢ πώλησις φαρμάκων». Καὶ τότε, ἀπαντῶ, νὰ μενέωμεν στὰ χεῖρά σου, θὰ μᾶς γυμνώσῃς, ὄχι βρὲ ἀδελφε, ἀπαντᾷ, ἀρῶν τὸ φαρμακεῖόν μου καὶ ὁδομαχία μου, διὰ λογισμὸν τοῦ Δημαρχείου, ἀρκεῖ νὰ μὲ δοσθῇ εἰς ἐπαρκὲς μισθὸς ἀρτερήμ. τοῦ λέγω, τώρα ἐκκαταβαδὼ ὅτι δὲν εἶσαι αὐτοκτερδής, καὶ προσπαθεῖς διὰ τὸ καλὸν τῆς πολιτείας, σὲ βεβαίως δὲ ὅτι ἂν ἤμην Δημηγόρος θὰ ἡρξάμην εἰς βοήθειάν σου, καί με ὅμως τὰ παράπονά σου εἰς τὸ Δημαρχεῖόν μας, τὸ ὅποιον ὡς εἶμαι εὐελπίς, θὰ σοὶ παράσχῃ δωρεάν τὰς

ὑπηρεσίας του, ἄτε, ἄτε, δὲς μου τὸ γατρικὸν νὰ φύγω.
«Δὲς Δόμνα»

Κύριε τοῦ βρύλλειος τὴν «Σάλπιγγα»

Ἐμὰς τὰ χεῖρά μας; Ἐπὶ ἐλπίσιν ἐσμ' ἐν δὴμα-
μὲν τῶν ποδῶν καὶ τὴν χιλιέτρων σελλοβραχίαν
'ς τὸν νόμον καὶ πᾶσι μου λυμῆστέ με. Νὰ καμ-
μύσωμεν τὰ ῥαχτικά μας καὶ ὅπου μᾶς βγάλ' ἡ σόρτα
μας. Νὰ μᾶς λήσῃ «Κύπρον» καὶ νὰ λαλοῦμεν «θεέ
μου ξέρισ' τὸ καλὸν π' ὁμῶς μας».

Γράφω σοὶ τὰ τοῦτα διὰ νὰ πορευθῶμεν ἄλλῳ γὰρ
ἢ καρδίᾳ μου ἐρατοῦ πόν. Ἦλθον οἱ ἀθεόφοβοι καὶ
τοῦτοι κ' ἐκείνοι πού τοὺς πέμπουν εἰσπράκτορες, καὶ
ἀρῶν μου πούλησαν ὅτι ἦσαν μετ' ἡς τὸ σπῆτι, ὡς καὶ
τὸ δουλάπιν τῆς γυναικας, κ' ἦσαν καὶ πὸ τούτην
τὸν πλάν μου, ὡς καὶ τὸ σακκί μου πούμπευταν πᾶ-
νω τὰ μωρά μου, ἔμεινα ἀκόμη δεκατριᾶμισυ βέλεια
ῥαχὰ καὶ τώρα ἐν νὰ μὲ πούλησῃ τὴν βρακοῦδάν μου
λαλεῖ νὰ τὰ πιάσῃ κ' ἐκείνη, πού νὰ πιασθῇ καὶ νὰ γε-
νῇ σκινιδὶ καὶ τοῦτοι κ' ἐκείνοι πού τὸν ἐπέψαν, καὶ
δὲν μου πέρνει πομονήν. Ἄ τοὺς κακοροφίλους δου-
λεῖα πούρτεν πᾶνω 'ς τὴν κεφαλὴν μας! Πιστεύεις
πῶς ἀδουλοῦμαι τῆς Τουρκίας καὶ κλαίω; Φωνάζετε
βρὲ ἀδελφοί σὲς πούρτε μὲς 'ς τὸν κασπαῖν ἴσως κά-
μη κανέναν ἔλαος πόν τούτ' ἡ Κυβέρνησις. Ἐβάλεν
τὰ δυνάτ' της νὰ μᾶς κάμῃ νὰ φύωμεν;

Ἐνὰν πρᾶμιν θὰ σ' ἐρωτήσω. Τοῦτοι οἱ οἱ ὅσοι
καλοῦν πῶς εἶνε Χριστιανοί, τὸν δικόν μας Χριστὸν
πιστεύουν πού ἐσταύρωσαν οἱ Ἑβραῖοι ἢ κανέναν ἄλ-
λον πού ἐσταύρωσαν οἱ φράγγοι;

22 Αὐγούστου 87

«Ὁ κακοροφίλος»

(ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Κοιλανίου)

Φίλε συντάκτα (ἐκ τινος πόλεως)

Τὸ ἐξῆς νόστιμον καταχωρίζετε ἂν εὐχεσθῆσθε πρὸς
ὁμηρίαν τῶν ἀνυχαστῶν σας.

Ἐν τινι καρενεῖῳ ἐνταῦθα εἰσῆλθον δύο κύριοι καὶ
ἐκάθησαν περὶ τραπέζιον τινός. Ἐκεῖ παρουσιάζετα
ὁ ὑπάλληλος καὶ ἐρωτᾷ τὸν ἕνα «τί θὰ πᾶρετε;—
Μίαν μάλιστα.» Ἐπειτα στρέφεται καὶ εἰς τὸν ἄλλον
«τοῦ λόγου σας; Ἐπίσης;» ἀπαντᾷ ὁ ἄλλος. Ὁ ὑπάλ-
ληλος ἀρῶν ἐστῆθη ὀλίγον καὶ ἐσυλλογίζετο, «κύριε
—τῷ λέγει—δὲν ἔχομεν τοιοῦτο ποτὸν νὰ μᾶς συγ-
χωρήσῃ.» Ὁ ἕτερος ἐννοήσας τὴν ἀπολοκότητά του ὑ-
πάλληλου ἐρώτησεν—λέγει εἰς αὐτὸν—τὸν κύριόν
σου καὶ πιθανόν νὰ ἔχῃ—Μὰ τον Θεόν—ἀναφωνεῖ ὁ
ὑπάλληλος—δὲν ἔχομεν ἐπίσης; τί δὲν ξέρω γὰρ
τί πρὸς ἔχομεν; Ἀρχίζουσιν οἱ γέλωτες τῶν εὐρισκομέ-
νων ἐν τῷ καρενεῖῳ καὶ ὁ ὑπάλληλος ἀκόμη ἐπέμε-
νε φωνάζων ὅτι πολλὰ καλὰ ξέρει. ὅτι ἐπίσης δὲν
ἔχει μέσα 'ς τὸ καρενεῖον. Ἀρῶν δὲ κατόπιν τοῦ ἑ-
δωκαν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἐπίσης; θὰ πῇ ἀπὸ τὸ
ἴδιον, ἐθυμώθη, καὶ, «καλὰ, λέγει, δὲν εἶχε νὰ μὲ
τὸ πῇ ἔτσι πρὶν ἢ νὰ μὲ πῇ ἐπίσης; ἂν
ἐν πίστεως τί μὲ μέλλει ἐμένας»

*

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

κροσὶα καλῆς ποιότ. ἄπιστα	γρ.	135—138
» συνήθη μαύρα γερὰ	»	80—115
» κόκκινα	»	50—70
» χλωμάρινα	»	35—50
» ῥαχὶ σούμα 19 βαθ. ἡ δυνά	παρὰ	40—42

(Με ἡμέραν Ἀργίας 132)

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Σάββατον 29 Αὐγούστου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ 5 λ. 46.
Δύσις. ὥρ. 6 λ. 10

Τετάρτη, 2 Σεπτεμβρίου Ἀνατολὴ Ἡλίου ὥρ. 5 λ. 50
Δύσις. ὥρ. 6 λ. 7

Δύσεις αἰνιγμάτων.

Τὸ 138ον. Δῶρα—ῶρα

Λυτῆρες.

Ὁ κ. Ν. Γ. Κάρταλις. Τὸ 137ον ἔλυσεν καὶ οἱ κ.
Μιχ. Τριανταφυλλίδης ἐκ Λευκωσίας καὶ Δημήτριος
Ιακωβίδης ἐκ Λάρισσας.

ΑΙΝΙΓΜΑ 139ον.

Εἰς πολέμους καὶ κινδύνους εἰμὶ καὶ λίαν ἀνυχασίον
ἂν τὸ στέριον μου ἀρῆλῃς, νῆτος εἶμ' ἐν τῷ Ἀνυχῶ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κατὰ τόπους συνδρομη-
ταὶ νὰ ἐμβάτωσι τὰς συνδρομὰς τῶν εἰς τοὺς
ἀξιότ. κ. κ. ἐπιστάτας τοῦ φύλλου παρ' ὧν θέ-
λουσι λάβει καὶ τὰς ἀποδείξεις τῆς πληρωμῆς
ὑπογεγραμμένας ὑφ' ἡμῶν. Ὡσαύτως παρ-
καλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ ἐκεῖνοι παρ' οἷς ἐ-
πιστάται δὲν ὑπάρχει νὰ σταῖλωσιν ἡμῖν τὰς
συνδρομὰς τῶν ταχυδρομικῶν, εἴτε εἰς χορήγα-
τα εἴτε εἰς γραμματόσημα τῶν 20 παρ. Παρ-
καλοῦνται δ' ἐτίσης ἅπαντες οἱ συνδρομηταὶ νὰ
ἐξετάζωσι καλῶς ἐν τῇ ἀποδείξει πότε λήγει
τὸ ἔτος τῆς συνδρομῆς τῶν καὶ πότε ἀρχεῖται
τὸ νέον, τοῦτο δὲ, ἐπειδὴ εἶνε ἀνάγκη, ἐνεκεν
πολλῶν λαμβανόντων τὸ φύλλον, ἐπὶ 9 μῆ-
νας καὶ ἔπειτα ἀρνούμενων τὴν γλιτχοστάτην
αὐτῶν συνδρομὴν, νὰ ἐφαρμόσωμεν αὐστηρῶς
τὸ σύστημα τῆς προπληρωμῆς, διὰ νὰ ἦνε καὶ
οἱ κ. συνδρομηταὶ κύριοι νὰ κρατήσουν ἡμῶν
καὶ δι' ἄλλο ἔτος τὸ φύλλον.

Ὅστις θέλει νὰ ῥάπτῃ μὲ λινὴν κλωστήν
ἐν πλήρει πεποιθῆται περὶ τῆς στερεότητος
καὶ ὁμαλότητος της, ἃς δόξαμῃ καὶ προμη-
θευθῇ ἐκ τῶν πρωτίστης καὶ μοναδικῆς ποι-
ότητος καρουλίων διὰ ραπτομηχανάς, ἐξ ὧν
ὁ κ. Ἀλέξανδρος Λαμπῆς ἐπρομηθεύετο ἐσχά-
τως εἰς τὸ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ὁδὸν «Πατρι-
κίου» ἀγαρὰν «Μπιλάρδου» καὶ ὑπ' ἄρ. 7
κατάστημά του. Τὸ μῆκος τῆς κλωστῆς ἐ-
χάστου καρουλίου εἶνε 200 ὑπόδων, ἡ δὲ
τιμὴ χονδρικῶς μὲν σελλ. 1 πένν. 2 τὴν δω-
δεκάδα, λιανικῶς δὲ 30 παρ. ἕκαστον. Οἱ δο-
κιμάζοντες αὐτὰ πείθονται περὶ τῆς ἀξίας τῶν

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ «Σάλπιγγος»
εὐρίσκοντα εἶτοιμα γραμματῖα ἐπὶ κα-
λοῦ κυανῷ χάρτου ἐκτετυπωμένα, ὡς
καὶ φορτωτικά, καὶ πωλοῦνται εἰς τι-
μὰς συγκαταβατικάς.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ κ. Μ. Χ. Τύμβιος. Ἐν Βαρσοῖς ὁ κ.
Γ. Παντελίδης. Ἐν Κυρηναίᾳ ὁ Κύριος Γ. Γ. Δημητρί-
αδης. Ἐν Κρήνῃ Ἡέρου ὁ Κ. Γ. Πηλῆδης. Ἐν
Κυθραίᾳ ὁ Κ. Γ. Μιχαηλίδης. Ἐν Μόρφου ὁ Κ. Γ. Γ.
Κυριακίδης. Ἐν Λακίῳ ὁ Κ. Ν. Χατζῆ Παπακωνσταντῆς
—Ἐν Τριωνίᾳ ὁ Κ. Ἀλέξανδρος Δουκᾶς. Ἐν Καρ-
πασίῳ ὁ Κύριος Κ. Χατζηπέτρος (Αἰνιγματοῦς)
Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Τριωνυμίδης, Κωμωδῖνος
ἘΝ ΔΕ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Ν. Κυζίδης. Ἐν Καί-
ρω ὁ Κύριος Γ. Γ. Γεωργιάδης. Ἐν Πόρτ Σαῖδ
ὁ Κύριος Α. Μαυρομυστακῆς. Ἐν Τάντα ὁ Κύριος Α.
Αριστέλης Δοῖζου. Ἐν Σμύρνῃ ὁ Κ. Πέτρος Παπαδόπου-
λος. Ἐν Ἀθήναις ὁ Κ. Θ. Θεοδότου.

Τὸ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» δέχεται πᾶσαν
παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διακρίσεων ἐγγράφων, γραμ-
ματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ δ-
ποια ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ καλλίστα διὰ στοιχείων
λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἰκονομικὴν εὐρωπ. γλῶσσαν
καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκτὸς τυπογραφείου «Σάλπιγγος»